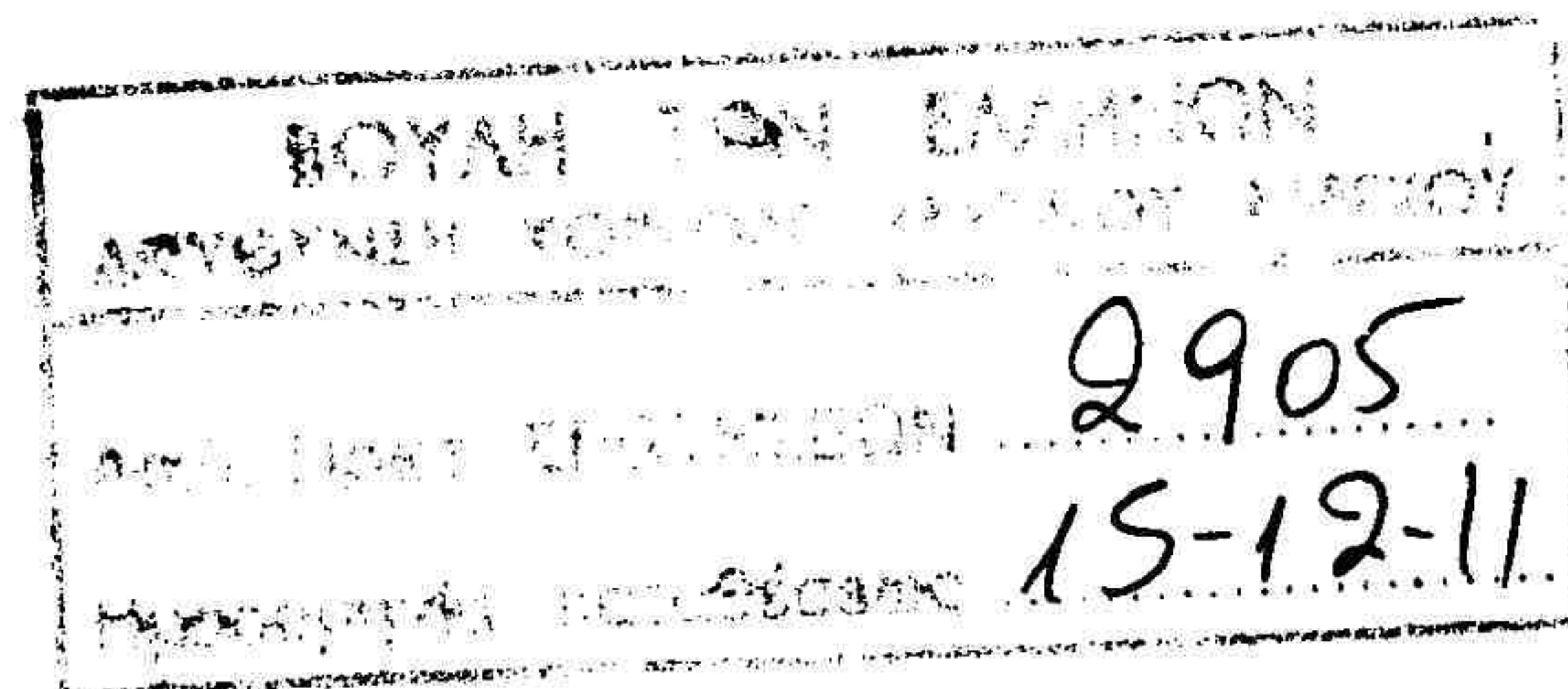

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους Υπουργούς:

- 1) Οικονομικών**
- 2) Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας**
- 3) Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης**
- 4) Μεταφορών, Υποδομών και Δικτύων**

Θέμα: Εθνικό Σχέδιο για την Ανταγωνιστικότητα και την Ανάπτυξη

Η πρόσφατη Σύνοδος των Βρυξελλών, αν και άτυπη, διαμόρφωσε ένα νέο τοπίο και μια νέα πραγματικότητα για τα κράτη μέλη της ευρωζώνης.

Αν και τελικά η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν τόλμησε να αποφασίσει μέτρα όπως ο φόρος επί των χρηματοοικονομικών συναλλαγών ή ρυθμιστικές πολιτικές για τις αγορές και τα διεθνή κερδοσκοπικά παίγνια, εν τούτοις επέδειξε πρωτοφανή αποφασιστικότητα για τα δημόσια οικονομικά μεγέθη των κρατών μελών. Η πρόβλεψη για διαρθρωτικό έλλειμμα που δεν θα ξεπερνά το 0,5% του ΑΕΠ και η αυστηροποίηση του πλαισίου για τις χώρες που θα το υπερβαίνουν δημιουργεί απαιτήσεις πρωτόγνωρες για το ελληνικό κράτος και την εθνική οικονομία.

Καθώς η χώρα κινείται στην ύφεση, η οποία αναμένεται να συνεχιστεί και το επόμενο έτος, οι προσπάθειες προσαρμογής και μετάβασης στο νέο δημοσιονομικό κανόνα προμηνύονται εξαιρετικά δύσκολες.

Είναι απολύτως κατανοητό, ότι με τις παρούσες συνθήκες και την σημερινή δομή, οργάνωση και λειτουργία του κράτους και της οικονομίας, η χώρα

κινδυνεύει να βλέπει διαρκώς τον πλούτο της να φθίνει, το εισόδημα να συρρικνώνεται, τους πολίτες να περιορίζονται και την κοινωνία να δοκιμάζεται.

Η επιστροφή στην ανάπτυξη είναι η μόνη λύση για την ανάσχεση της καθοδικής πορείας της οικονομικής δραστηριότητας, τον περιορισμό των ελλειμμάτων, την απομείωση του χρέους και την επάνοδο της προσδοκίας για ευημερία.

Βρισκόμαστε σήμερα αντιμέτωποι με τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας. Και η χαμηλή ανταγωνιστικότητα είναι το κυριότερο.

Οι μειώσεις στις αμοιβές και η μείωση του εργασιακού κόστους δεν είναι η μαγική συνταγή που θα απογειώσει την ανταγωνιστικότητα. Άλλωστε χώρες με πολύ υψηλότερες αμοιβές, όπως η Σουηδία και η Ελβετία, βρίσκονται στις πρώτες θέσεις της σχετικής κατάταξης σύμφωνα με το World Economic Forum (2011 Report). Όπως επισημαίνεται, η μεγάλη πλειονότητα των μισθωτών στην Ελλάδα λαμβάνουν αμοιβές οι οποίες είναι συγκεντρωμένες σε ένα στενό εύρος από χαμηλά μισθολογικά κλιμάκια. Συνεπώς, το ύψος των μισθών δεν μπορεί να είναι πηγή των τόσο μεγάλων προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας, ειδικά σε συνδυασμό με τη χαμηλή απασχόληση του συντελεστή μισθωτής εργασίας που παρατηρούμε στην Ελλάδα. (Πελαγίδης, Μητσόπουλος, 2010).

Στην σχετική Έκθεσή του, το WEF διακρίνει 12 πυλώνες της ανταγωνιστικότητας, οι οποίοι κατατάσσονται ανάλογα με τη βαρύτητά τους και το είδος της οικονομίας που αφορούν.

Είναι σαφές, ότι η διολίσθηση της ελληνικής ανταγωνιστικότητας (90ή θέση σε σύνολο 140 χωρών) οφείλεται μεν στην επιδείνωση των μακροοικονομικών μεγεθών, αλλά και σε δομικές ανεπάρκειες και παθογένειες του ελληνικού θεσμικού, πολιτικού, οικονομικού συστήματος.

Δεδομένου ότι η ανάταξη και η προώθηση σε υψηλές θέσεις της ελληνικής ανταγωνιστικότητας:

Αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την επίτευξη διατηρήσιμων ρυθμών μεγέθυνσης και βιώσιμης, ολοκληρωμένης ανάπτυξης,

Αποτελεί αναγκαία συνθήκη για να επιτύχει η χώρα δημοσιονομική ισορροπία χωρίς άδικη κατανομή των βαρών και λιτότητα που γυρίζει το βιοτικό επίπεδο δεκαετίες πίσω,

Επιτρέπει την κινητοποίηση όλων των παραγωγικών συντελεστών και την εκμετάλλευση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων,

Απαιτεί συστημική προσέγγιση, συστηματικό, μακροχρόνιο σχεδιασμό και στρατηγικό προγραμματισμό,

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

Αν, στο πλαίσιο των κυβερνητικών δράσεων, προτίθενται να προωθήσουν ένα Εθνικό Σχέδιο για την Ανταγωνιστικότητα και την Ανάπτυξη το οποίο:

Θα ενσωματώνει την έννοια της Ανταγωνιστικότητας σε όλες τις δημόσιες πολιτικές μέσω της διαδικασίας καλής νομοθέτησης, περιλαμβανομένης και της ενίσχυσης των θεσμών και της μεταρρύθμισης του θεσμικού και κανονιστικού πλαισίου που λειτουργεί σήμερα ως τροχοπέδη,

Θα αποσκοπεί στην αναδιάρθρωση του παραγωγικού ιστού (ενδεικτικά: γεωργία, ενέργεια, τεχνολογία, υποδομές), της τόνωσης της παραγωγικής βάσης και της ενίσχυσης των τριών τομέων της οικονομίας, μέσω της καινοτομίας, της ποιότητας, της αναλυτικής προσέγγισης του διεθνούς καταμερισμού εργασίας,

Θα μπορεί να επανεξετάζεται και να προσαρμόζεται στις διεθνείς οικονομικές, γεωπολιτικές, τεχνολογικές εξελίξεις,

Θα λειτουργήσει ως οδικός χάρτης (Roadmap) ενεργειών με συγκεκριμένη στοχοθεσία (βελτίωση της θέσης της ανταγωνιστικότητας της χώρας) σε επίπεδα τριετίας, πενταετίας και δεκαετίας,

Θα τεθεί σε διαβούλευση με τους αρμόδιους φορείς,

Θα δεσμεύσει στις βασικές αρχές του αλλά και σε επιμέρους πτυχές τις πολιτικές δυνάμεις ώστε να ανακτηθεί η διεθνής εμπιστοσύνη, να εξασφαλιστεί η ενεργοποίηση της αναπτυξιακής διαδικασίας και να επέλθει η

αναγκαία εκείνη ποιοτική μεταβολή στην εθνική οικονομία που θα της επιτρέψει να μεγεθυνθεί και να κινηθεί με ασφάλεια, ευημερία και κοινωνική συνοχή και δικαιοσύνη στο ρευστό ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον τις επόμενες δεκαετίες,

Θα επιτρέψει την ταχύτερη δυνατή άρση της εξάρτησης της χώρας από τους δανειστές,

Θα δώσει το στίγμα μιας νέας εποχής για το πολιτικό σύστημα που έχει διδαχθεί από τα λάθη του, σχεδιάζει μακροπρόθεσμα, αντιλαμβάνεται τα προβλήματα στις πραγματικές τους διαστάσεις, λειτουργεί με όρους συναίνεσης, επιδιώκει την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, επενδύει στο μέλλον αντί να αντλεί πόρους από αυτό.

Ημερομηνία

Πέμπτη 12 Δεκεμβρίου 2011

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Κατρίνης Μιχάλης

Αμοιρίδης Ιωάννης

Βλατής Ιωάννης

Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα

Γικόνογλου Αθανάσιος

Καρύδης Δημήτριος

Μαργέλης Σπυροπάνος

Μιχελογιαννάκης Ιωάννης

Ντόλιος Γεώργιος

Παπουτσής Δημήτριος

Στασινός Παύλος

Μοσχόπουλος Σπυρίδωνας